

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.016 van 12 november 1996
in de zaak A. 70.534/IV-15.931.**

In zake : André SOETE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. KETELS,
kantoor houdende te LENDELEDE,
Heulestraat 82

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Economische Zaken,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat André SOETE,
op 28 augustus 1996 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van de beslissing van de Controledienst voor
de Verzekeringen van 29 juli 1996 waarbij diens aanvraag
tot registratie in het register der onafhankelijke
verzekeringstussenpersonen geweigerd wordt;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van
het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. DE OST die, loco Advocaat P. KETELS verschijnt voor
verzoeker, en van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt
voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de rechtspleging.

Overwegende dat om dezelfde redenen als
uiteengezet in het arrest nr. 63.015, DE VISSCHER, van
12 november 1996, de door de verwerende partijen neerge-
legde nota's niet uit de debatten worden geweerd en dat
ook niet op de vraag van de tweede verwerende partij om
buiten de zaak te worden gesteld kan worden ingegaan;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 23 juni 1996 dient André SOETE een
aanvraag in tot registratie als onafhankelijke verzeke-
ringstussenpersoon bij de Controledienst voor de Verze-
keringen.

Bij de aanvraag zijn een aantal documenten
gevoegd waaronder een getuigschrift van goed zedelijk
gedrag waarop een reeks veroordelingen van verzoeker
vermeld staan.

Onder meer staan volgende veroordelingen vermeld :

1. Veroordeling door het Hof van Beroep van Gent bij arrest van 23 februari 1983 wegens :

a) het verrichten van financieringen zonder door de Minister van Economische Zaken of Energie erkend of ingeschreven te zijn, b) het maximum toegelaten gemiddeld jaarlijks lastenpercentage overschreden te hebben, c) misbruik van vertrouwen tot, voor a) 1.000 frank of twee maanden, voor b) twee maanden en 1.000 frank of twee maanden, voor c) vier maanden en 100 frank of één maand, het verbod om gedurende een termijn van 10 jaar aan de wet van 9 juli 1975 op de verkoop van afbetalingen onderworpen verrichtingen van verkoop, leningen op afbetaling, persoonlijke leningen op afbetalingen, of financieringen te doen, zelfs voor rekening van anderen.

Eveneens wordt genoteerd :

Genadeaanvraag : koninklijk besluit van 4 mei 1983 ...

Beslissing : omzetting der hoofdgevangenisstraffen in een netto geldboete van 75.000 frank of drie maand, te betalen met maandelijkse stortingen van 12.500 frank. Behoud overige.

2. Veroordeling door het Hof van Beroep van Gent wegens onder meer valsheid in geschriften en gebruik ervan (als dader) tot één maand en 100 frank of 10 dagen.

2.2. In een nota van 24 juli 1996 stelt de administratie van de Controledienst voor de Verzekeringen aan de Raad van die dienst voor om de registratie van verzoeker te weigeren wegens het niet voldoen "aan de vereiste van geschiktheid en professionele betrouwbaarheid van artikel 10, 3°". Desbetreffend wordt verwezen naar voornoemd arrest van het Hof van Beroep van Gent van 23 februari 1983. Tevens wordt melding

gemaakt van zijn veroordeling wegens valsheid in geschrifte bij arrest van het Hof van Beroep van Gent van 30 mei 1984.

2.3. Tijdens zijn vergadering van 29 juli 1996 besluit de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen de inschrijving van verzoeker te weigeren.

Bij aangetekende brief van 13 augustus 1996 deelt de Controledienst voor de Verzekeringen het volgende mee aan verzoeker :

"Gelet op uw aanvraag ontvangen op 27 juni 1996, hebben wij de eer U mede te delen dat de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen in zijn zitting d.d. 29 juli 1996, uw aanvraag tot registratie in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen door onze Dienst bijgehouden, om volgende redenen geweigerd heeft :

U hebt niet aangetoond dat U een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garandeert zoals geëist door artikel 10, 3° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

Uit het, overeenkomstig artikel 3, 1° van het koninklijk besluit van 25 maart 1996 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6°, en artikel 11, § 3 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen aan de Controledienst voor de Verzekeringen toegestuurd getuigschrift van goed zedelijk gedrag, blijkt dat U zich bevindt in één van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. Immers, het door U voorgelegde getuigschrift vermeldt een veroordeling door het Hof van Beroep Gent, dd. 23 februari 1983 :

- 'A. Zonder door de Minister van Economische Zaken of Energie erkend of ingeschreven te zijn, financieringen te hebben verricht';

- 'C. Misbruik van vertrouwen'.

Dit zijn misdrijven opgesomd in artikel 90, § 2, 1° en 2°, j) van voormelde wet van 9 juli 1975.
..."

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de "schending van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, inzonderheid van de artikelen 2 en 3 ervan, van het recht van verdediging, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het zorgvuldigheidsbeginsel" doordat de bestreden beslissing overweegt dat verzoeker zijn voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid niet heeft aangetoond zoals vereist door artikel 10, 3° van de wet van 27 maart 1995, terwijl de uitdrukking "voldoende geschiktheid" samenvalt met de professionele betrouwbaarheid, te weten een bepaalde juridische en bedrijfskundige kennis en ervaring inzake verzekeringsbemiddeling; dat hij betoogt dat de Controledienst voor de Verzekeringen zijn vereiste beroepskennis niet betwist zodat een verwijzing naar artikel 90, § 2 van de wet van 9 juli 1975 niet volstaat;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partijen in hun synthesesnota van 23 september 1996 betogen dat de veroordeling van verzoeker op objectieve wijze werd vastgesteld en dat daaruit voortvloeit dat verzoeker niet kan worden ingeschreven als verzekeringstussenpersoon; dat zij in de nota van 30 september 1996 daaraan toevoegen dat de bestreden beslissing zeer duidelijk de redenen voor de weigering aangeeft met vermelding van de veroordeling;

3.1.3.1. Overwegende dat blijkens de uiteenzetting van verzoeker, hij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, namelijk een onjuiste motivering, terwijl de schending van de formele motiveringsplicht inhoudt dat geen formele of geen afdoende formele motivering wordt aangevoerd;

3.1.3.2. Overwegende dat artikel 10 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen bepaalt :

"Om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, moet de betrokken verzekeringstussenpersoon

;

- 1° De vereiste beroepskennis bezitten.
- 2° Een financiële draagkracht waarborgen.
- 3° Een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garanderen. De betrokkene mag zich niet bevinden in een van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. De artikelen 3, 3bis en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, zijn, wat deze wet betreft, enkel van toepassing op degenen die de werkzaamheden vermeld in artikel 2 als zelfstandige wensen uit te oefenen.
- 4° De risico's voor beroepsaansprakelijkheid verzekerd hebben";

dat in artikel 11, § 1, van dezelfde wet wordt gepreciseerd wat onder de vereiste beroepskennis bedoeld in artikel 10, 1°, wordt verstaan, te weten een voldoende technische kennis inzake de wetgeving op de verzekeringsovereenkomst, de wetgeving betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen wat het sluiten van de verzekeringsovereenkomsten betreft, de wetgeving op de bescherming van de consument en de wetgeving op de handelspraktijken, de reglementering, de techniek en de fiscale aspecten van de onderscheiden verzekeringstakken, alsook een voldoende kennis inzake bedrijfsbeheer en een praktische ervaring in verzekeringen gedurende een bepaalde periode;

3.1.3.3. Overwegende dat voorgaande bepalingen tot de conclusie nopen dat verzoekers stelling dat de professionele betrouwbaarheid samenvalt met de voorwaarde van de vereiste beroepskennis niet opgaat en dat wie veroordeeld werd wegens een misdrijf en tot een straf bedoeld in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975

niet kan worden ingeschreven in het register van de verzekeringstussenpersonen; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel het volgende aanvoert :

"Schending van de wet van 9 januari 1991 betreffende de uitwissing van veroordelingen en het herstel in eer en rechten in strafzaken (BS 5 februari 1991, 221) en van art. 619 ev. Wetboek van Strafvordering.

doordat de bestreden beslissing voortgaande op het getuigschrift van goed zedelijk gedrag, gewag maakt een definitieve veroordeling van 23 februari 1983 van het Hof van Beroep van Gent, en meer bepaald

'A. Zonder door de Minister van Economische Zaken of Energie erkend of ingeschreven te zijn, financieringen te hebben verricht';

- tot een geldboete van 1000, fr of 2 maanden

'C. Misbruik van vertrouwen'.

- tot een hoofdgevangenisstraf van 4 maanden + 100 frank of 1 maand

terwijl, eerste onderdeel,

* Er door verzoeker een genade-aanvraag ingediend werd en bij KB van 4 mei 1983 (nr. 4/GRA/11.938 / 286.522 - I/3946/82) volgende beslissing werd genomen : Omzetting van de hoofdgevangenisstraffen in een netto-geldboete van 75.000, fr of 3 maand, te betalen met maandelijkse stortingen van 12.500, fr. Behoud van het overige.

* Dat deze straf door verzoeker volledig werd uitgevoerd.

tweede onderdeel,

De veroordeling van 23 februari 1983 mocht niet meer in het getuigschrift van goed zedelijk gedrag vermeld worden, gelet op de automatische uitwissing ingevolge de wet van 9 januari 1991 betreffende de uitwissing van veroordelingen en het herstel in eer en rechten in strafzaken (BS 5 februari 1991, 2221) en van art. 619 ev. Wetboek van Strafvordering";

3.2.2.1. Overwegende dat het eerste onderdeel niet gegrond is alleen reeds om reden dat de genade enkel raakt aan de uitvoerbaarheid van de straf en de strafrechtelijke veroordeling zelf door de genademaatregel volkomen onaangetast blijft;

3.2.2.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat in artikel 619 van het wetboek van Straf-

vordering zoals vervangen bij artikel 2, van de wet van 7 april 1964 en gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 9 januari 1991 is bepaald :

"Veroordelingen tot politiestraffen , veroordelingen tot correctionele hoofdgevangenisstraffen van ten hoogste zes maanden, veroordelingen tot correctionele geldstraffen van ten hoogste 500 frank en tot geldstraffen ongeacht hun bedrag, opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, worden uitgewist na verloop van drie jaar vanaf de dag van de rechterlijke eindbeslissing waarbij ze zijn uitgesproken.

Het vorige lid is niet van toepassing op veroordelingen die vervallenverklaringen of ontzettingen inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan (drie jaar) uitstrekken, tenzij het gaat om veroordelingen die het verval inhouden van het recht tot sturen wegens lichamelijke ongeschiktheid, uitgesproken op grond van de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer";

Overwegende dat bij arrest van het Hof van Beroep van 23 februari 1983 aan verzoeker wegens onder meer misbruik van vertrouwen een verbod werd opgelegd om gedurende een termijn van 10 jaar aan de wet van 9 juli 1975 op de verkoop op afbetalingen onderworpen verrichtingen van verkoop, leningen op afbetaling, persoonlijke leningen op afbetalingen of financieringen te doen, zelfs voor rekening van anderen; dat, dienvolgens, inachtgenomen lid 2 van evengeciteerd artikel het arrest van het Hof van Beroep van 23 februari 1983 niet als uitgewist kan worden beschouwd; dat het tweede onderdeel evenmin gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel "de schending van de wet van 9 januari 1991 betreffende de uitwissing van veroordelingen en het herstel in eer en rechten in strafzaken en van artikel 613 en volgende van het Wetboek van Strafvordering" aanvoert, doordat de bestreden beslissing verwijst naar zijn veroordeling van 23 februari 1983 door het Hof van Beroep van Gent,

terwijl onder meer met betrekking tot die veroordeling een procedure tot herstel in eer en rechten werd ingeleid voor het geval die veroordeling niet als uitgewist kan worden beschouwd;

3.3.2. Overwegende dat sub 3.2.2.2. werd gesteld dat de veroordeling die verzoeker bij arrest van 23 februari 1983 van het Hof van Beroep van Gent heeft opgelopen niet is uitgewist; dat verzoeker zelf stelt dat de procedure tot herstel in eer en rechten slechts werd "ingeleid", zodat er vooralsnog geen sprake is van een effectief herstel in eer en rechten; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twaalf november 1900 zesennegentig,
door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. BORRET.